

AKTIEF DOBBERVISSEN MET DE MATCH EN FEEDER

ZEEVISSEN NIEUWE STIJL

Wat begon als experiment is anno 2008 Martijn Dekkers' favoriete visserij: met relatief lichte werphengels uit de witvisserij de bovenste waterlaag afkammen. Op zee welteverstaan. Afhankelijk van het aantal obstakels kiest hij een stevige feeder of juist een soepele matchhengel. Hét Visblad ging met hem mee en was getuige van een verslavende, bloedstollende en zeer effectieve methode.

TEKST MARTIJN DEKKERS FOTOGRAFIE JUUL STEYN

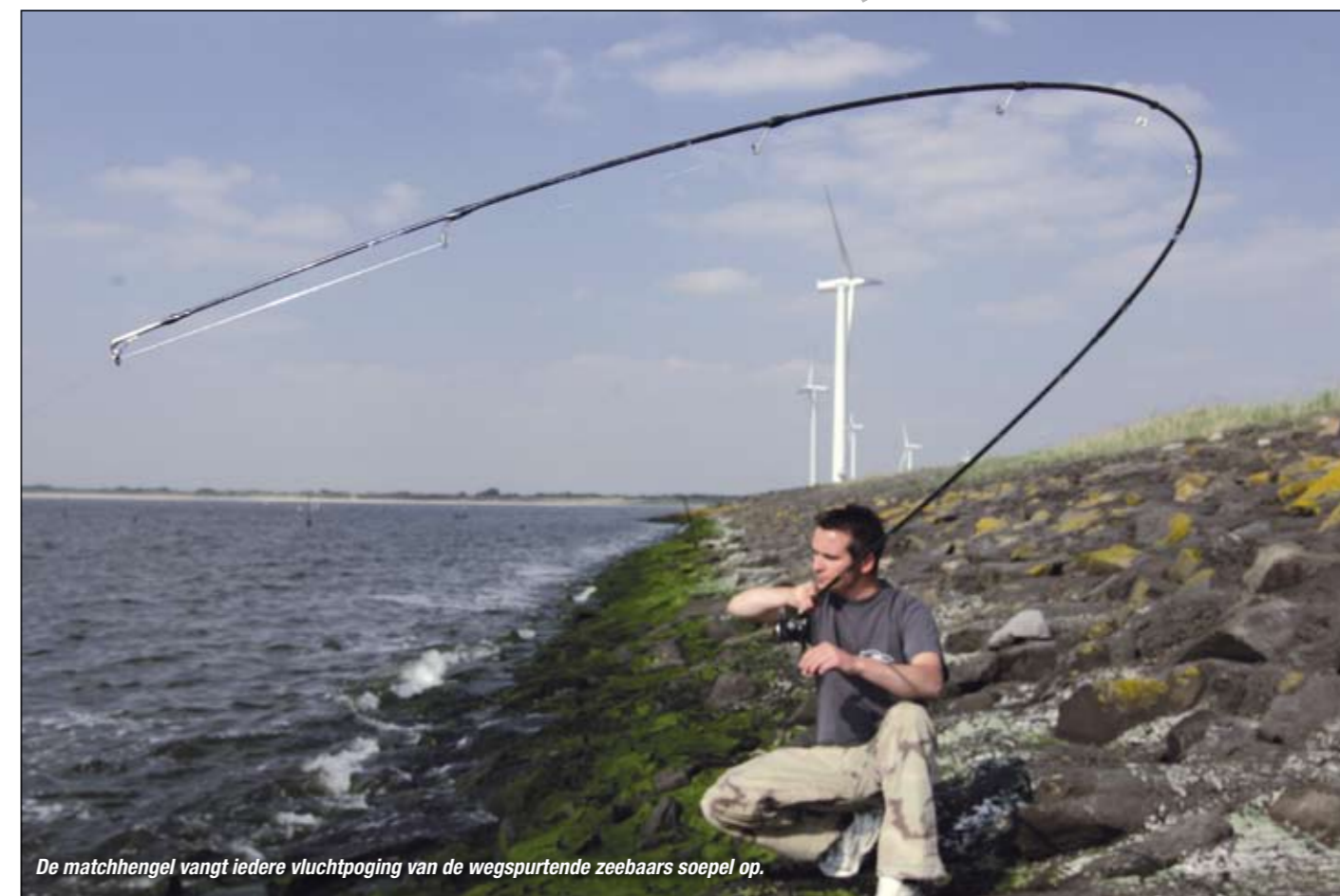
Het begon allemaal met een wedstrijd van De Zilveren Geep in 2006 waarbij een deelnemer erg hoog eindigde door met de feederhengel te vissen. Als liefhebber van licht materiaal was mijn aandacht gelijk gegrepen en ik sloeg aan het experimenteren. Om een lang verhaal kort te maken: aan het eind van het zomerseizoen 2007 kon

ik zeven verschillende vissoorten noteren, gevangen aan de match- en feederhengel voorzien van een dobber. Geep, makreel, fint, bot, tong, zeebaars en zeeforel trokken regelmatig de hengels hoepeltje krom. Gevolgd door de mannen van Hét Visblad mocht ik deze techniek in de praktijk laten zien. Het uur van de waarheid...

De eerste zeebaars van de sessie glijdt na een heftige drill aan de match richting Martijn.

MATCH OF FEEDER?

De keuze tussen de twee hengeltypen is simpel: vis je bij obstakels zoals keien en basaltblokken, dan kies je voor de feederhengel. Heeft de vis ruim baan, bijvoorbeeld bij laag water op een zandbank, dan ga je voor de matchhengel. Behalve dat ze beide lekker licht zijn, hebben zowel de feeder als de match een zeer gevoelige top die weinig weerstand bij een aanbijtende vis oplevert. Aan het begin van deze sessie in mei is het laagwater en kunnen we voorbij de stenen glooiing klauteren. Hier ligt, zoals vaak tussen strekdammen, een mooie zandbank met weinig tot geen keien. Dat is mooi, want nu kun je zonder bezwaar een matchhengel inzetten. Ik kies voor

De matchhengel vangt iedere vluchtpoging van de wegsputtende zeebaars soepel op.

de JVS The Pulse op een lengte van 3,9 meter. Hiermee zet je dobbers tot 20 gram weg en door de lengte kun je de dobber ook op grotere afstand mooi controleren. De hoofdlijn is met 20/00 vrij dun voor een sterke vis als de zeebaars. Maar de zachte hengel, perfecte slip en de rek van het nylon vangen de harde klappen goed op. Een gevlochten hoofdlijn van circa 10/00 kan ook. Deze drijft waardoor je de dobber beter kunt controleren. Nadeel is dat zo'n gevlochten lijn erg kwetsbaar is. De dobber lenen we even uit de karperswereld: de Fox Exocet Controller.

Deze is ontworpen om licht, drijvend karpersaas ver weg te kunnen zetten. De Exocet heeft een aerodynamische vorm, intern werpgewicht, en is goed zichtbaar. Komt nog bij dat je de lijn bovenaan bevestigt waardoor je de controller niet telkens onder water trekt zoals

bij normale matchdobbers het geval is. In principe kies je deze controller zo licht mogelijk. Maar als je ver weg moet werpen ontcom je niet aan een zwaarder model. Met de 5, 10 en 20-grams versie werp je respectievelijk tot circa 20, 40 en 60 meter. Hoe strakker je hengel en hoe dunner de lijn, hoe verder je werpt natuurlijk. De controller monteer je op de hoofdlijn met de bijgeleverde clip en tot slot knoop je een fluorocarbon wapperlijn met een langstelige haak maat 2 of 4 aan de wartel. Je hebt nu een eenvoudige maar zeer doeltreffende montage waarmee je alle zomervissen kunt vangen.

ONZICHTBAAR SUCCES

Eén van de belangrijkste zaken is de zichtbaarheid van je montage. Of beter gezegd: de onzichtbaarheid. Kies daarom altijd een fluorocarbon onderlijn. In de

Het geheim van Martijn Dekkers: de Fox Exocet met daaronder een 1,5 meter lange fluorocarbon onderlijn en een zager als aas.

eerste plaats is de lijn onderwater vrijwel onzichtbaar voor de vis. Dat is belangrijk omdat we met de dobbermontage vissen op echte zichtjagers. Fluorocarbon is tevens ook beter bestand tegen slijtage en doorschuren langs obstakels, ook zinkt de lijn sneller zodat je het aas beter kunt aanbieden. Met een diameter van zo'n 28/00 zit je goed.

Bij ondiep water en als je strak tegen stenen vist, is een meter lang genoeg. Bij dieper water kun je tot wel 2 meter lengte gaan. Hoe langer de onderlijn, hoe minder argwaan de vis zal vertonen.

ZET ZEEFOREL ALTIJD TERUG

Het kan goed zijn dat je tijdens het vissen met de dobber een zeeforel vangt. Hartstikke gaaf natuurlijk, maar besef wel dat je een beschermde vissoort in handen hebt. Zet deze daarom altijd zo vlot en voorzichtig mogelijk terug. Voor zalm geldt natuurlijk hetzelfde.

INGEZOOMD

Marcel Dekkers kiest graag voor een subtiele aanpak waarbij het verschil tussen vis en geen vis in de details ligt.

Dit soort knoeperts van geepdobbers zijn zó 1980. Weg ermee en sla snel een voorraad controllers of compacte matchdobbers in.

Soms moet je de vis wat dieper zoeken, vooral als je het op makreel voorzien hebt. Zet dan één of twee loodhagels nr. 4 boven de haak.

Voor geep en makreel is een reepje vis – inderdaad van geep of makreel – onweerstaanbaar. Voor zeebaars neem je een levendige zager.

Bij harde stroming wil de onderlijn nog wel eens gaan kringelen. Om dit te voorkomen zet je een driedubbele wartel tussen hoofd- en onderlijn.

Bij hoogwater moet je op veel stekken over obstakels heen vissen. Dan verruil je de matchhengel voor de feeder.

Het is verleidelijk om tussen de dobber en hoofdlijn ook een aantal meters fluorocarbon voorslag te plaatsen tegen doorschuren, maar daar zit een groot nadeel aan. Fluorocarbon is namelijk zwaarder

dan water waardoor het zinkt. Het is dan veel moeilijker de dobber goed te controleren. Als je bij obstakels vist ben je dus beter af met een veel lichtere nylon voorslag van 24/00 tot 28/00. Heb je vrij

DIT KUN JE VANGEN

In de zomer van 2007 wist Martijn Dekkers zeven vissoorten te vangen. Hieronder een overzicht van de belangrijkste oppervlaktejagers die je met de match en feeder kunt vangen en welke montage het beste is.

ZEEBAARS

Dit is beslist de sterkste vis van ons zoute water. Kies een fluorocarbon onderlijn van 1,5 tot 2 meter bij een dikte van circa 28/00. Dit is schuurbestendig en nagenoeg onzichtbaar; erg belangrijk bij een zichtjager. Als dobber is een controller uit de karpervisserij ideaal. Deze zet je vast op de hoofdlijn zodat deze niet kan schuiven. Als je ook in de schemer wilt vissen is een breekstaafje onmisbaar. Als haak is de Gamakatsu Worm 36 erg geschikt. Boven de haak kun je een of twee loodhagels bevestigen om de zager dieper aan te bieden.

GEEP

Voor het vissen op geep gebruik je dezelfde montage als voor zeebaars met het verschil dat je de dobber nu over de hoofdlijn laat schuiven. De fluorocarbon onderlijn mag nu wat dunner zijn, met 16/00 tot 20/00 bij een lengte van 1,5

tot 2 meter zit je goed. Als haak gebruik ik de Gamakatsu LS-3513F in de maat 6. Zorg ervoor dat het aas altijd in beweging is. Bij de eerste aanbeet draai je rustig verder totdat de hengel lekker krom gaat; dan zet je de haak. Op deze manier voorkom je dat de geep de haak slikt. Als aas is een reepje zalm, geep of een witte slijkzager geschikt.

MAKREEL

Ook voor makreel gebruik je een schuivende dobber zodat de vis het aas met zo weinig mogelijk weerstand kan pakken. Bovendien kun je de afstand tussen haak (maatje 4 of 6) en dobber makkelijk veranderen. De makreel jaagt vaak wat dieper dan geep en zeebaars. Je brengt het aas op de juiste diepte door een of twee loodhageltjes op de onderlijn van 16/00 tot 18/00 te zetten. Als aas kun je een buikstrip makreel of geep nemen.

baan, dan gebruik je geen voorslag en knoop je de onderlijn direct aan de hoofdlijn.

MEESTERLIJK MATCHEN

Het eerste uur zit er weinig beweging in het water. In de dobber trouwens ook niet... Regelmatig ververs ik de zager om er zeker van te zijn dat een jagende vis geen moment twijfelt. Vooralsnog zonder succes, maar zodra de stroming erin komt, duikt de dobber aan het eind van de drift schuin weg. Snel de lijn strak draaien, contact zoeken en aanslaan. En ja hoor: de eerste zeebaars rukt een meter of 10 nylon van de spoel. Ook nu weer werkt de combinatie zoals het hoort. De soepele matchhengel zorgt voor een perfecte demping van iedere run, de 20/00 is meer dan sterk genoeg. Dit is niet alleen erg leuk voor de sport, maar de vangsten nemen ook toe naarmate je lichter kunt vissen. Bovendien schieten er minder vissen los doordat de actie van de hengel voor een geleidelijk toenemende druk op de haak zorgt. De haak blijft hierdoor simpelweg beter zitten. Het is even wennen om zo'n vis onder toezicht oog van de lens uit te drillen, maar de kick is er niet minder om. Na een heerlijke eerste drill kunnen we een mooie baars van ongeveer 45 centimeter noteren. Dit is echt wat je noemt meesterlijk matchen, wat een genot. En de beste vistijd met hoog- en afgaand water komt nog!

ON THE ROCKS

Door het opkomende water word ik gedwongen om terug de rotsen op te klimmen. Dezelfde rotsen die

zojuist nog droog achter me lagen te bakken in de avondzon stromen onder water en vormen al snel het jachtgebied van de zeebaars. Tijd om de matchhengel in te ruilen voor de stevige JVS No Limit feeder van 4,5 meter. Deze gebruik ik in combinatie met een grote, snelle en vooral sterke molen. In mijn geval is dit de Daiwa Emcast 6000 die ik, zonder uitzondering, vis met een 30/00 nylonlijn. Deze dikte heb je zeker nodig aangezien je nu per definitie in de buurt van obstakels vist. Het grote voordeel van de lange hengel is dat je de vissen zo makkelijker kunt uitdrillen zonder last te hebben van de obstakels. Tijdens het opkomende water pak ik nog wat kleinere scholenbaarsjes tot 30 centimeter, verder weinig opzienbarends. Gedurende hoogwater is er zo mogelijk nog minder actie. Dat was te verwachten en we kunnen even lekker chillen totdat het water weer afgaat.

De fotograaf wandelt na de 'rust' als eerste het water in en schrikt zich te pletter als een dikke vis voor zijn voeten wegschiet. Oké dan, ze zitten er weer hoor. De dobber maakt flinke driften van wel een meter of dertig. De derde drift is het raak. Een massieve vis van zeker 60 centimeter rost door de slip en kiest het ruime sop. Zeebaars on the rocks! Het leek al te mooi om waar te zijn en vlak voor de landing weet deze vis zich van de haak te ontdoen. Domme pech, zenuwen, ik weet het niet, maar ik baal als een stekker. Snel knoop ik een

Bij afgaand water sleept de onderlijn op ondiepe zandplaten over de bodem waardoor je goed bot kunt vangen. Zeker geen straf natuurlijk!

nieuwe haak aan en vis weer door. Na nog enkele kleinere baarsen te hebben te hebben gevangen, lijkt de haak grond te pakken. Voor de zekerheid sla je dan toch maar aan en voor je het weet sta je met een dikke bot in je handen. Een mooie verrassing natuurlijk. De avond valt en we besluiten deze fraaie visdag af te ronden. Tevreden over het verloop van deze sessie plannen we alweer een volgende trip. En dan komt die dikke beer er ook wel uit! ■

